

Pravietisks sapnis

2019.gada 20.maijā

Sapnī man kāds sacīja : " Iesim skatīties Piena Upi ! " Es sekoju cilvēkam, kurš mani veda pie Piena Upes.

Dīvaini bija redzēt – jo vairāk mēs tuvojāmies Upes gultnei, jo vairāk mums bija jāspraucas cauri visādām mazām mājiņām un būdiņām, kuras tur pie Upes bija saceltas, ļoti blīvi viena pie otras. Kad bijām izspraukušies cauri, savā priekšā es ieraudzīju nevis Upi, bet tikai ļoti šauru un seklu Piena grāvīti.

Tad es ieraudzīju visu kopainu, gluži kā no augšas. Es redzēju, ka kādreiz tā patiešām bija varena un plata Piena Upe. Taču tad cilvēki sāka celt savus piena pārstrādes ceļus, kas arī bija tās mazās mājiņas un būdiņas pie Upes, kurām bija jāspraucas cauri. Zem šiem pārstrādes ceļiem piena vairs nebija. Vien pašā vidū bija atlicis tāds neliels, šaurs piena grāvītis. No varenās Piena Upes vairs nebija ne vēsts, jo daudzie pārstrādes ceļi to bija izlietojuši savām vajadzībām. Es redzēju katra pārstrādes ceļa neapmierināmo rijību. Ceļiem bija tikai viens motīvs – kā dabūt vairāk pienu sev, lai to pārstrādātu. Sapņa beigas.

Skaidrojums.

Es esmu nolaidies, lai viņus izglābtu no ēģiptiešu rokām un tos izvestu no šīs zemes uz labu un plašu zemi, uz zemi, kur piens un medus tek. 2.Moz.3.8.

Izskatās, ka zemē Dieva Piens sāk pietrūkt, jo draudzes (pārstrādes ceļi) to ir pārstrādājušas. Tādēļ arī ļaudis draudzēs vairs nevar saņemt tīru, bet tikai pārstrādātu Dieva Pienu.